

Nr 12.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med ytterligare bestämmelser angående taxering för inkomst under vissa år av ersättning på grund av försäkring för förlust av fartyg, m. m.

I en den 21 december 1949 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 9, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning med ytterligare bestämmelser angående taxering för inkomst under vissa år av ersättning på grund av försäkring för förlust av fartyg, m. m.

I fråga om lydelsen av det vid propositionen fogade författningsförslaget tillåter sig utskottet att hänvisa till propositionen (s. 2).

I samband härmed vill utskottet erinra om de under motionstiden vid riksdagens början väckta, till bevillningsutskottet hänvisade likalydande motionerna I: 30 av herr *Spetz* och II: 30 av herrar *Utbult* och *Svensson* i Ljungskile, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 28 § 2 mom. kommunalskattelagen, att rätten till fördelning av viss intäkt måtte gälla även vid försäljning av fartyg, samt att punkt 3 d av anvisningarna till 29 § sagda lag måtte erhålla sådan lydelse, att därav tydligt framginge rätten att å nytt fartygs anskaffningsvärde avskriva vad som återvunnits av värde-minskningsavdrag å tidigare innehåft fartyg.

Utskottet kommer i ett särskilt betänkande att redovisa sin ståndpunkt till de nu nämnda motionerna.

Propositionen innebär i huvudsak följande.

Skattskyldig, som uppburit försäkringsersättning för fartyg som förlo-rats under beskattningsår för vilket taxering verkstälts något av åren 1940—1946, äger enligt gällande bestämmelser rätt att vid inkomsttaxeringen fördela nämnda ersättning på beskattningsåren från och med det, då ersättningen inflöt, till och med det för vilket taxering verkställes år 1950, eller upptaga ersättningen såsom intäkt under ett eller flera år inom nyss-nämnda period. Motsvarande regler ha meddelats i fråga om köpeskilling för fartyg, som avyttrats under något av de beskattningsår för vilka taxering ägt rum åren 1941—1946.

I förevarande proposition föreslås, att ytterligare anstånd med beskattningen av ifrågavarande försäkringsersättningar och köpeskillingar skall medgivnas till och med utgången av det beskattningsår, för vilket taxering verkställes år 1952.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

I 28 § 2 mom. kommunalskattelagen stadgas, att ersättning på grund av försäkring av egendom skall anses såsom intäkt av rörelse, om och i den mån köpeskillning för egendomen, därest denna försålts, skolat hänföras till sådan intäkt. Avser ersättningen försäkring för förlust av fartyg, står det den skattskyldige fritt att upptaga densamma — i den mån den överstiger värdet av det förlorade fartyget sådant detta värde befanns efter vederbörliga avskrivningar — såsom intäkt under det beskattningsår, då den influtit, eller något av de två följande åren, eller fördelad på dessa tre år; dock att ersättningen, i den mån den använts för anskaffande av annat eller andra fartyg, icke må upptagas såsom intäkt för senare beskattningsår än det varunder den sålunda använts.

Genom förordningen den 30 maj 1941 (nr 360) med särskilda bestämmelser beträffande taxering för inkomst under vissa år av ersättning på grund av försäkring för förlust av fartyg eller köpeskillning vid avyttring av fartyg har föreskrivits, att den i 28 § 2 mom. kommunalskattelagen stadgade rätten att på flera beskattningsår fördela ersättning på grund av försäkring för förlust av fartyg finge, såvitt avsåge fartyg som förlorats under beskattningsår för vilket taxering ägt rum åren 1940—1942, avse en fördelning på fem år i stället för i nyssnämnda moment angivna tre år eller ersättningens upptagande såsom intäkt under ett eller flera år inom femårsperioden. Vidare har genom förordningen föreskrivits, att vad sålunda stadgats beträffande ersättning på grund av försäkring skulle äga motsvarande tillämpning å köpeskillning för fartyg, som avyttrats under något av de beskattningsår för vilka taxering ägt rum år 1941 eller år 1942, dock ej där avyttringen skett till någon med vilken säljaren varit i intressegemenskap och det kunde antagas, att avyttringen ägt rum i syfte att ernå särskild förmån i beskattningsavseende antingen för säljaren eller för köparen.

Motsvarande bestämmelser ha genom förordningar den 19 juni 1942, nr 410, den 17 juni 1943, nr 400, den 26 maj 1944, nr 276, och den 8 juni 1945, nr 295, meddelats beträffande taxeringarna åren 1943—1946.

Vidare har genom förordningen den 9 juni 1944, nr 278, förordnats dels att den förut omnämnda rätten att på flera beskattningsår fördela ersättning på grund av försäkring för förlust av fartyg finge — såvitt avsåge fartyg som förlorats under beskattningsår för vilket taxering ägt rum något av åren 1940, 1941 och 1942 — avse en fördelning på beskattningsåren från och med det, då ersättningen inflöt, till och med det, för vilket taxering skulle äga rum år 1947, eller ersättningens upptagande såsom intäkt under ett eller flera år inom nyssnämnda period, dels ock att vad sålunda stadgats beträffande ersättning på grund av försäkring skulle äga motsvarande tillämpning å köpeskillning för fartyg, som avyttrats under något av de be-

skattningsår för vilka taxering ägt rum åren 1941 och 1942, dock ej där avyttringen skett till någon, med vilken säljaren var i intressegemenskap och det kunde antagas, att avyttringen ägt rum i syfte att ernå särskild förmån i beskattningsavseende antingen för säljaren eller för köparen.

Sedermåra har rätten att på flera beskattningsår fördela försäkringsersättning och köpeskillning, varom nu är tal, ytterligare utsträckt i det att genom förordningen den 21 februari 1947, nr 33, förordnats *dels* att ersättning på grund av försäkring för förlust av fartyg finge, såvitt anginge fartyg som förlorats under beskattningsår för vilket taxering ägt rum något av åren 1940—1945, avse en fördelning på beskattningsåren från och med det, då ersättningen inflöt, till och med det, för vilket taxering skulle äga rum år 1950, eller ersättningens upptagande såsom intäkt under ett eller flera år inom nyssnämnda period, *dels ock* att vad sålunda stadgats beträffande ersättning på grund av försäkring skulle äga motsvarande tillämpning å köpeskillning för fartyg, som avyttrats under något av de beskattningsår för vilka taxering ägt rum åren 1941—1945, dock ej där avyttringen skett till någon med vilken säljaren varit i intressegemenskap och det kunde antagas, att avyttringen ägt rum i syfte att ernå särskild förmån i beskattningsavseende antingen för säljaren eller för köparen.

De sist återgivna bestämmelserna innebära alltså, att en gemensam sluttid — nämligen det beskattningsår för vilket taxering skall verkställas år 1950 — föreskrivits för samtliga de av 1941—1944 års författningar reglerade fallen av beskattningsuppskov. Denna sluttid sammanfaller med den sluttid, som enligt nyssberörda förordning av år 1945 gäller i fråga om försäkringsbelopp och köpeskillningar, som uppburits under beskattningsår för vilket taxering ägt rum år 1946.

I en den 28 februari 1949 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift har *Sveriges redareförening* hemställt bl. a., att det i förordningen den 21 februari 1947, nr 33, meddelade uppskovet med beskattningen av uppuren försäkringsersättning och köpeskillning måtte förlängas till och med utgången av år 1952.

Över redareföreningens framställning ha, efter remiss, utlåtanden avgivits av *kommerskollegium*, *överståthållaråmbetet* (med bifogande av ett utav *förste taxeringsintendenten Sven Holdo* avgivet yttrande i ärendet), *länsstyrelserna i Malmöhus och Göteborgs och Bohus län* samt *mellankommunala prövningsnämnden*.

Rörande innehållet i redareföreningens framställning och de över densamma avgivna utlåtandena tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 5—10).

Beträffande vad *departementschefen* anfört till stöd för det i propositionen framlagda förslaget får utskottet likaledes hänvisa till propositionen (s. 10—13).

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 9, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning med ytterligare bestämmelser angående taxering för inkomst under vissa år av ersättning på grund av försäkring för förlust av fartyg, m. m.

Stockholm den 14 februari 1950.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 11.
